

šy posłal Žesom Kristuſa.^a Ta ſama huzba jo jadna potajmoſcž, kotařaž dene hufczej naſchogo roſyma jo, ko- kotař pak glich tom roſymu napscheschiwo ūjo.

Zoli něto ta huzba mot teje ſweteje Tſchojoſczi jadna potajmoſcž, ga dejm̄ my tu ſamu tak wērifch, ako Bog ſam we ſwojom ſlowe nam ju ſjawil jo. A dokulaž nam we tom p. piſme ſjawjone jo, až ten Woſchz, Sfyn a ſwētý Duch wērn̄y Bog jo, ga dejm̄ my tež te ſame tſchi parſchony, a tež kuždu weſebe ako togo wērnego Boga zescjisch. Dokulaž ten Woſchz ſe nam ako naſch ſtworifchel ſjawil jo, ga dejm̄ my ako joko ſtworby duſchu, ſchēlo a žyweńe k joko zescji nałožyſch. Dokulaž ten Sfyn Božy ſe nam ako naſch Humožnič ſjawil jo, ga dejm̄ my joko ako takego we wēre gorējwesefch a fa joko pschikafnami žyñiſch. Pscheto won jo ſe ſam fa naſ dat, aby won naſ humogł mot ſchykneje ūpſchawdoſczi, a huzijſczič ſam ſebe derbn̄y lud, kenz pilny byl k dobr̄ym ſtatкам. Dokulaž ten ſwēty Duch ſe nam ako naſch huſnveschač ſjawil jo, ga dejm̄ my joko wabeniu po- ſkuſchne byſch, a ſe mot ūogo do wſcheje wērnoſczi wjasež dasch. Gaž my Boga tak lubowasch a joko pschikafni žaržasch bužom̄y, ga zo won ſe nam, tak wele ako naſcha ſlaboſcž tudh pschitwadojo a nam k ſbožnoſczi třebne jo, ſjawiſch, ako Žesus (Jan. 14, 21) žejo: „Chtož moje pschikafni ma, a je žaržy, ten ſam̄y jo, kenz mē lubujo. Chtož pak mē lubujo, ten bužo mot mojogo Woſchza lu- bowan̄y, a ja budu joko lubowasch, a ſe ſamego jomu ſjawiſch.“ Lež rownož pak naſcho huſnasche mot Boga tudh poſojzne wostaňo, a my něto psches glēdadko we